

[Erlendsson.]

er en absolut fordel for de grønlandske fiskere og i det hele taget for danske fiskere og andre EF-borgere. Som sagt takker jeg Grønlandsministeren for hans imødekommenhed.

Så vil jeg gentage som mit synspunkt, at dette lovforslag bør behandles i det særlige udvalg, der er nedsat til behandling af forslaget om de nye fiskeriterritorier. Jeg kan ikke se, at dette skulle afskære ministeren for Grønland fra at tage kontakt med det grønlandske landsråd og høre, om man dér kan samstemme i dette lovforslags vedtagelse i folketinget.

Svend Erik Sørensen (KrF):

Mit spørgsmål ligger i forlængelse af den foregående tale. Jeg vil gerne vide, om der ved kyststaten forstås det danske rige, omfattende Danmark, Færøerne og Grønland, eller om der udelukkende tænkes på den grønlandske del af riget, eller eventuelt, som der blev spurgt om, på EF?

Steen Folke (VS):

VS plejer ikke at blande sig ret meget i, hvilke udvalg de forskellige sager, der behandles herinde, bliver henvist til, men i den foreliggende sag vil jeg gerne støtte Grønlandsministeren i, at denne sag bør henvises til Grønlandsudvalget.

I øvrigt vil jeg gerne sige til ministerens indlæg, at det er klart, at det kan være rimeligt i en verden, der sulter, som ministeren sagde, at sørge for at udnytte havenes ressourcer, herunder fiskeressourcer, på en rimelig, planlagt, reguleret måde. Sagen er bare, at i virkelighedens verden – det vil også sige på FNs havretskonference og tilsvarende steder – er det ikke den slags ideelle målsætninger, som styrer det, der foregår. Det er ikke den sultne verdens problemer, som er i fokus, når der foregår drøje realitetsforhandlinger rundt om bordet. Så er det først og fremmest stormagtsinteresser, der mødes, og de er meget dominerende for, hvad der reelt bliver besluttet på alle disse internationale konferencer. Det gælder også på FNs havretskonference. Der er meget store fiskeriinteresser involveret i dette spørgsmål, og det er store fiskerinationer, som er toneangivende ved fastlæggelsen af alle disse internationale ordninger.

Problemet er, at på den ene side har man en række meget store fiskerinationer med et vældigt materiel, vældigt udstyr og en vældig fi-

skerflåde, til dels tip-top moderne. På den anden side har man Grønland, som har en uhyre beskedne fiskerflåde, som langtfra kan siges at være af en kvalitet og en effektivitet, der overhovedet kan sammenlignes med de store fiskerinationers flåder. Det er et meget ulige forhold.

I den situation mener jeg, at det er helt nødvendigt med ganske særlige foranstaltninger til beskyttelse af de grønlandske fiskeres interesser. Dér er det altså ikke tilstrækkeligt at henvise til, hvad biologerne skønner det rimeligt at andre nationer kan fiske, for biologernes skøn er nu engang heller ikke helt uafhængige af de politiske og økonomiske stormagtsinteresser, som er involveret i dette spørgsmål.

Dohrmann (FP):

Vedrørende udvalgsbehandlingen af det foreliggende forslag skal det siges, at vi desværre ikke har de bedste erfaringer med hensyn til udvalget om Grønlandslovforslagene. I øjeblikket behandles et forslag om landsskat i Grønland. Fremskridtspartiet bad om, at sagen blev sendt til belysning i skatte- og afgiftsudvalget, men et flertal i udvalget nægtede fremskridtspartiet at få sagen belyst. Derfor er der al mulig grund til at holde så meget som muligt ude fra udvalget vedrørende Grønlandslovforslagene. Derfor skal man naturligvis følge hr. Erlendssons forslag.

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Til hr. Svend Erik Sørensen vil jeg gerne sige, at ved »kyststaten« i bemærkningerne skal forstås Grønland. Det er ikke hele EF-området, der er kyststat i de grønlandske farvande, det er Grønland, og det er den grønlandske befolkning, når man taler om kyststatens befolkning. Det er således, det skal forstås. At det så indgår som et fælles område, hvor EF har fælles interesser, er en anden ting. Men jeg vil da minde om, at der er et særprotokollat gældende for Grønland, og det er ikke mindst af denne grund, at vi skal fastslå, at sådan forholder det sig.

Der er kommet nogle bemærkninger om, hvilket udvalg forslaget bør henvises til. Nu kan jeg se, der er ved at komme øget interesse her lige før afstemningen, så jeg vil gerne sige, at min motivering for at fastholde, at lovforslag om Grønland behandles i det udvalg, der er nedsat til behandling af lovforslag vedrørende Grønland, er, at der er denne nære, traditio-